

ויהו"ה בהיכל קדשו הס מפניו
כל הארץ.

אשרי הוא מי שזוכה להפגס
להיכלו של הקדוש ברוך הוא
לראות את המלך והגבירה,
אשרי הפה ששורה בו תפלה
שהיא אדנ"י, שאומרים לה
אדנ"י שפתי תפתח, ואשרי
השפתים שהם שערי ההיכל,
כמו שאלה שנאמר בהם פתחו
לי שערי צדק, שכשפיו פותח
בתפלה עם השכינה, ויהו"ה
יענה מיד, זהו שכתוב אז תקרא
ויהו"ה יענה. א"ז תמניא אתוון יהו"ה
אותיות יהו"ה אה"ה, ויהו"ה
יענה, הוא ובית דינו, וזה יהו"ה
אדנ"י יאהדונה"י כנגד שמונה
אותיות, אלו הם האותיות של
חשמ"ל, שהם חיות האש, פעם
חשות ופעם ממללות, בתפלת
מישב ממללות, בתפלת מעמד
חשות.

ובא וראה, אם אדם מעלה
במחשבתו בתפלתו לשכינה, או
בכל מצוה ומצוה שעושה, מיד
כשדופק לפתח היכל המלך,
נביא או חוזה או חכם או צדיק
או חסיד, מיד כשקורא לשער,
אם שכינה עולה שם, יהו"ה
יענה מיד, ולא ממתין לעבד או
ממנה שיפתח לו, אלא הוא
ממש פותח לו, מחביבות
והאהבה שיש לו אליה, כמו
חתן אל הכלה, ואם שכינה לא
עולה באותה תפלה או מצוה,
לא מחשיב אותו הקדוש ברוך
הוא לפתח לו את היכלו, ואפלו
על ידי שליח, ואינו כדאי להפגס
להיכל המלך, ועליו נאמר בחוץ
תעמד, ומבחוץ נותנים לו את
בקשתו על ידי שליח או ממנה,
ואם לא עולה תפלתו פראוי,
דוחים אותו החוצה, וסוגרים
את השערים בפניו, ועליו נאמר

היכל, ואתמר (חבוקק א ט) ויני בהיכל קדשו הס
מפניו כל הארץ.

זבאה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה
דקודשא בריך הוא, למחזי למלכא
ומטרוניתא, זבאה פומא, דשריא ביה צלותא
דאיהי אדנ"י, דאמרין לה אדנ"י שפתי תפתח,
וזכאין שפוון דאינון תרעין דהיכלא, פגוונא
דאלין דאתמר בהון (שם קיח יט) פתחו לי שערי
צדק, דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא,
ויני יענה מיד, הדא הוא דכתיב (ישעיה נח ט) אז
תקרא ויני יענה, א"ז תמניא אתוון יהו"ה
אה"ה, ויני יענה הוא ובית דינו, ודא יהו"ה
אדנ"י יאהדונה"י, לקבל תמניא אתוון, אלין
אינון חיוון דחשמ"ל, דאינון חיוון דאשא,
פעם חשות ופעם ממללות, בצלותא מיושב
ממללות, בצלותא דמעומד חשות.

ותא חזי, אם בר נש סליק במחשבתיה
בצלותא דיליה לשכינתא, או בכל
פקודא ופקודא דעביד, מיד דדפיק לפתחא
דהיכלא דמלכא, נביא או חוזה או חכם או
צדיק או חסיד, מיד דקרא לה לתרעא, אם
שכינתא סליקת תמן, יי יענה מיד, ולא אמתיך
לעבד או ממנא דאפתח ליה, אלא איהו ממש
אפתח ליה, מחביבו ורחימו דאית ליה לגבה
כחתן לגבי כלה, ואם שכינתא לא סליקת
בהווא צלותא או פקודא, לא חשיב ליה
קודשא בריך הוא למפתח ליה היכליה,
ואפילו על ידי שלוחא. (דף טז ע"א) ולא איהו
כדאי למיעאל להיכלא דמלכא, ועליה
אתמר (דברים כד יא) בחוץ תעמד, ומלכר יהבין
ליה בעותיה, על ידי שלוחא או ממנא, ואי
לא סליק צלותיה פדקא גאות, דחייך ליה לבר,
וסגרין תרעין באנפוי, ועליה אתמר (משלי א

(כח) אָז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאנִי.

אָז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאנִי.

וְכִךְ כְּשֶׁקּוֹרְאִים יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוֹ בְתַפְלָה אוֹ בְּכָל מִצְוֶה - אִם שְׂכִינָה אֵינָה שָׁם, לֹא יוֹרֵד לְשָׁם. זֶהוּ שְׂכַתוֹב בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלִיךָ וַיְבַרְכְתֶיךָ, וְתִרְגַּם אוֹיְנְקְלוֹס, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֲשֶׁרֶה אֶת שְׂכִינְתִי שָׁם וְגוֹמֵר. שְׂכַשְׂאֲדָם מַעֲלָה אֶת הַשְׂכִינָה בַּמִּצְוֹת שֶׁלּוֹ לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עָלָיו בְּשִׁבְלָה, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הַנְּבִיא אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֹאת, וְהֵרִי פִרְשׁוֹהוּ.

וְכִךְ כְּשֶׁאֲדָם מַעֲלָה אֶת הַשְׂכִינָה בְתַפְלָתוֹ לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד כִּנְגַד תַּפְלָתוֹ, וְשְׂכִינְתוֹ מְקַדֶּמָה לְפִתְחַ לּוֹ. זֶהוּ שְׂכַתוֹב וַיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁבְּאֵרוֹהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אִם שְׁגוּרָה תַּפְלְתִי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל, וְאִם לֹא, יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְטוֹרֵף, וְטוֹרְפִים לוֹ תַּפְלָתוֹ בְּפִנְיֹו, וּמִשּׁוֹם זֶה, וַיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר, וַיִּלְדַּבֵּר בְּתַפְלָתוֹ בְּשֵׁם יְהוָה, מִיַּד שְׂכִינָה יוֹצֵאת אֵלָיו, וּבְשִׁבְלֹו יוֹרֵדֶת שְׂכִינָה לְרַגְלוֹ. זֶהוּ שְׂכַתוֹב צְדָק לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וַיִּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

וּבְשִׁשְׁבִּינָה עוֹמְדֵת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל הֵם הַרְגָלִים שְׁעוֹמְדֵת עֲלֵיהֶן בְּגִלּוֹת, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ בְּהֶזֶן, מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמֵר. וְעוֹד מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ, כְּשִׁישְׂרָאֵל הָיוּ מְקַיְמִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה. וְעוֹד מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים,

בְּזִמְנָא דְעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינַי, דְעַלְיָהּוּ אֶתְמַר (זכריה יד ד) וְעַמְדוֹ

וְהָכִי כִּד קְרָאן יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוֹ בְּצִלּוֹתָא אוֹ בְּכָל פְּקוּדָא, אִם שְׂכִינְתָא לֹא אֵיחִי תַמְן לֹא נַחִית תַּמְן, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כ כד) בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלִיךָ וַיְבַרְכְתֶיךָ, וְתִרְגַּם אֲנְקְלוֹס בְּכָל אֶתֶר דְּאֲשֶׁרִי שְׂכִינְתִי תַמְן וְגוֹמֵר, דְּכִד בַּר נִשׁ סָלִיק שְׂכִינְתָא בְּפְקוּדִין דִּילֵיהּ לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית עַלְיָהּ בְּגִינָה, וּבְגִין דָּא אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה ט כב), אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֹאת וְהָא אוֹקְמוּהוּ.

וְהָכִי כִּד בַּר נִשׁ סָלִיק שְׂכִינְתָא בְּצִלּוֹתָא דִּילֵיהּ לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית לְקַבֵּל צִלּוֹתֶיהּ, וְשְׂכִינְתֶיהּ אֶקְדִימַת, לְאַפְתָּחָא לֵיהּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית כד טו) וַיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר, וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת, וְדָא אֵיחִי רְזָא דְאוֹקְמוּהָ מְאִרִי מִתְנִיתִין, אִם שְׁגוּרָה תַּפְלְתִי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקוֹבֵל, וְאִם לֹא יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְטוֹרֵף, וְטוֹרְפִין לוֹ צִלּוֹתֶיהּ בְּאַנְפוּי, וּבְגִין דָּא וַיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר, וַיִּלְמַלְלָא בְּצִלּוֹתֶיהּ בְּשֵׁם יי', מִיַּד שְׂכִינְתָא נִפְקַת לְגַבִּיהּ וּבְגִינָהּ נַחֲתַת שְׂכִינְתָא לְרַגְלוּי, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים פה יד) צְדָק לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וַיִּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

וְכִד שְׂכִינְתָא אֵיחִי עוֹמְדֵת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל אֵינּוֹן רַגְלִין דְקָמַת עַלְיָהּוּ בְּגִלּוֹתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמֵר (שיר ז ב), וְעוֹד מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ, כִּד יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְקַיְמִין שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, וְעוֹד מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים,

בְּזִמְנָא דְעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינַי, דְעַלְיָהּוּ אֶתְמַר (זכריה יד ד) וְעַמְדוֹ